

هر هفته به شهر می‌آییم
تا دغدغه‌های فرهنگی،
اجتماعی و اقتصادی‌تان را
بشنویم و منعکس کنیم

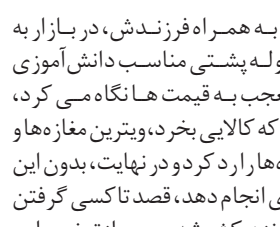
در آستانه سال تحصیلی مردم از افزایش چندبرابری قیمت‌ها در بازار کیف و لوازم تحریر و کاهش قدرت خرید می‌گویند

گرانی، مشق امسال لوازم تحریر

گزارش: خدیجه علی‌نیا قدیم‌ها می‌خواندیم «باز آمد، بوی ماه مدرسه»؛ مصرعی که با خودش، حس نوستالژیک بوی دفتر و کتاب‌نویسی و اشتیاق خرید مداد و مداد رنگی به همراه داشت. اما ظاهراً امسال، قبل از بوی ماه مهر و مدرسه، بوی گرانی آزاردهنده لوازم تحریر به مشام والدینی که بچه محصل دارند، می‌رسد. والدینی که طی سال اخیر، بار گرانی مسکن و افزایش اجاره، مواد خوراکی، پوشاک، محصولات بهداشتی و دیگر کالاها و خدمات را به دوش کشیده‌اند و حالا نوبت گذشتن از خان خرید اول مهر است. هر چند این گرانی، به واسطه جهش ۳ برابری نرخ ارز طی یک سال و نیم اخیر و تأثیرش بر قیمت کالاها و وارداتی، به خصوص لوازم تحریر که سهم ۶۰ تا ۷۰ درصدی محصولات وارداتی را به خود اختصاص داده، قابل پیش‌بینی بود. «در شهر» امروز، گشت و گذار در مغازه و فروشگاه‌های عرضه‌کننده لوازم تحریر و کپ و گفت با مردم شهر، درباره قیمت‌های امسال اقلام مورد نیاز فرزندان و توان خریدشان است. هر چند در کنار گلا به‌های مردم و توضیحات مسئول اتحادیه لوازم تحریر، مهم است یادآوری کنیم که بیشتر بچه‌ها، معمولاً مقدار زیادی لوازم تحریر نیمه‌استفاده شده در کتوها و کمدهایشان دارند؛ خط‌کش و پرگار و مداد رنگی و کلاسور و خودکارهایی که هنوز قابل استفاده‌اند و چه خوب است با توجه به گرانی چشمگیر فعلی، همان وسایل قدیمی را دوباره و چندبار استفاده کرد یا به جای خرید مثلاً جامدادی ۲۰ هزار تومانی، یا چند تکه نمد و نخ و زیپ، جامدادی‌های شیک و کاربردی دوخت. ضمن این که باید منتظر ماند و دید نمایندگان عرضه مستقیم کالا که معمولاً محصولات مختلف را با قیمت مناسب‌تر و تخفیف‌های خوب ارائه می‌کنند، امسال چه حال و هوایی دارند و امیدوار بود به بهبود شرایط و البته برای بچه‌ها، مفهوم قناعت را پیش از پیش جانداخت.

لوازم تحریر یک کالای ضروری و مصرفی است که ناچار از خریدش هستیم

باید کوله‌پشتی پاره را وصله و بچه را مجبور به استفاده کنم

مردی که به همراه فرزندش، در بازار به دنبال کوله‌پشتی مناسب دانش‌آموزی بود و با تعجب به قیمت‌ها نگاه می‌کرد، بدون این که کالایی بخرد، وینترین مغازه‌ها و فروشگاه‌ها را رد کرد و در نهایت، بدون این خریدی انجام دهد، قصد تাকسی گرفتن داشت که نزدیکش شدم و پس از توضیح این که برای شنیدن دغدغه‌های مردم درباره قیمت‌های امسال لوازم تحریر و میزان گرانی شدن این وسایل و کاهش توان خرید مردم این جا هستم، می‌گوید: «خواهش می‌کنم بیا بید با هم به این کیف‌فروشی برویم.» با او همراه می‌شوم و پشت یک ویترین، یک کوله‌پشتی را نشان می‌دهد و با لبخندی عصبی، آرام، جوری که بچه نشنود ادامه می‌دهد: «قیمت روی این کوله‌پشتی را ببینید؛ ۱۵۰ هزار تومان. شاید باورتان نشود اما قیمت این کوله، همین جنس و همین برند و حتی همین رنگ، دو سال قبل ۳۰ هزار تومان بود و برای فرزندم خریدم. پار سال بچه را مجبور کردم همان کوله سال قبل را که کهنه و رنگ‌ورورفته و خط‌خطی شده بود، بشوید و استفاده کند. منتها کف کوله در طول سال تحصیلی پاره شد و قول دادم مهر امسال، برایش کوله‌پشتی نو بخرم. اما حالا که برای بررسی کردن جنس‌ها و قیمت‌ها آمدم، می‌بینم قیمت همه وسایل از جمله همین کوله، چندین برابر شده و با این اوضاع مجبورم همان کوله‌پشتی قدیمی را تعمیر و با کوله‌وصله داراهی مدرسه‌اش کنم. به ظاهر هیچ کس حواسش به کنترل قیمت‌ها و گرانی لوازم تحریر نیست.»

دو دفتر خریدم، ۳۰ هزار تومان!

خانم دیگری که به همراه دو فرزندش برای گشت و گذار در مغازه‌های لوازم تحریر و پرس و جوی قیمت‌ها آمده، می‌گوید: «امروز به این دلیل که پول کافی نداشتم، فقط چرخیدیم و وسایل را قیمت کردیم و تنها دو دفتر خریدم که روی هم شد ۳۰ هزار تومان! در واقع برای خرید یک دفتر ۵۰ برگ و ۸۰ برگ، مجبور شدم دو برابر سال گذشته هزینه کنم. پار سال دفتر ۵۰ برگ را چهار هزار و ۵۰۰ خریدم، امسال ۱۴ هزار و ۵۰۰ تومان. باورتان می‌شود؟ یک دفتر، ۱۰ هزار تومان افزایش قیمت داشته، در حالی که توان اقتصادی ما قشر متوسط، کمتر شده و پس اندازمان آب‌رفته و فشارهای مالی از همه طرف، افزایش یافته. هنوز خرید کیف مدرسه و مقدار زیادی دفتر و قلم و پاک‌کن و تراش هم باقی مانده. تازه این‌ها فارغ از خریدهای وسط سال و آخر سال تحصیلی است که به‌خاطر استفاده شدن دفتر و مداد یا گم شدن پاک‌کن و تراش و پاره شدن کیف و جامدادی، مجبور به انجاش می‌شویم. من در بچه دارم که هر دو محصل‌اند و به مدرسه می‌روند. این طور که از ظواهر امر برمی‌آید، مجبورم برای هر دو فرزندم بیش از ۴۰۰ هزار تومان برای لوازم تحریر هزینه کنم. و واقعاً نمی‌دانم تکلیف چیست و باید چطور از پس تأمین این پول بر بیایم؟»

یک بند کاغذ، پار سال ۱۶۰ هزار تومان بود و امسال ۵۰۰ هزار تومان؛ تازه اگر پیدا شود

«فهمیده» که یکی از فعالان بازار لوازم تحریر و هم تولیدکننده است و هم فروشنده، ضمن تأیید سه چهار برابر شدن قیمت لوازم تحریر، به نسبت شهرپور پار سال، در تحلیل دلایل این گرانی‌های می‌گوید: «من خودم از جنس مردمم و اتفاقاً سه فرزند محصل دارم که هر کدام، در مقاطع مختلف درس می‌خوانند و طبیعی است که نیاز به کیف و کوله و وسایل دارند. با این مقدمه، باید بگویم متأسفانه به هزار و یک دلیل مثل جهش قیمت ارز و سختگیری گمرک و خالی شدن بازار و...، اندازمان آب‌رفته و فشارهای مالی از همه طرف، افزایش یافته. هنوز خرید کیف مدرسه و مقدار زیادی دفتر و قلم و پاک‌کن و تراش هم باقی مانده. تازه این‌ها فارغ از خریدهای وسط سال و آخر سال تحصیلی است که به‌خاطر استفاده شدن دفتر و مداد یا گم شدن پاک‌کن و تراش و پاره شدن کیف و جامدادی، مجبور به انجاش می‌شویم. من در بچه دارم که هر دو محصل‌اند و به مدرسه می‌روند. این طور که از ظواهر امر برمی‌آید، مجبورم برای هر دو فرزندم بیش از ۴۰۰ هزار تومان برای لوازم تحریر هزینه کنم. و واقعاً نمی‌دانم تکلیف چیست و باید چطور از پس تأمین این پول بر بیایم؟»

مسئولان، پیگیر حل آن مسئله خواهیم بود. منتها به تازگی، تصمیم گرفتیم این ارتباط با مخاطبان را به شکل عمیق‌تر و چهره به چهره ادامه دهیم و راه‌اندازی آیتم‌هایی مثل «سه‌شنبه‌ها» که دوشنبه‌ها در همین صفحه چاپ می‌شود و به انعکاس درددل‌های مراجعان به ادارات مختلف مشهد اختصاص دارد و «تریبون محله» که هر پنج‌شنبه به بررسی گلایه‌های مردم یکی از محله‌های مشهد می‌پردازد، قدم‌هایی در همین مسیر است. در ادامه این راه، تصمیم گرفتیم هر هفته به شهر بیاییم و با شهروندان برای شنیدن دغدغه‌ها و گلایه‌هایشان در حوزه‌های مختلف و با تمرکز بر معیشت، کپ و گفتی ترتیب دهیم.

۱۳۹۸

هزینه تمام شده یک کوله‌پشتی ساده
دانش‌آموزی با محتوایش در سال ۹۸:

۲۰۱ هزار تومان

۲۳ هزار تومان

۶ هزار تومان

۶ هزار تومان

۸ هزار تومان

۱۲ هزار تومان

۴۰ هزار تومان (عدد ۲۴)

۱۴ هزار تومان (رنگ ۳)

۱۰۰۰ تومان

۱۵۰۰ تومان

۲۰ هزار تومان

۷۰ هزار تومان

نایب رئیس اتحادیه لوازم تحریر:

برخی گرانی‌ها حسن دارد و مصرف‌ها را بهینه می‌کند

یک خط و دو خط، تا ۱۰۰ درصد بیشتر شده. هر چند این افزایش قیمت‌ها فقط مربوط به اقلام ارائه شده در صنف ما نیست و بقیه کالاها و خدمات مثل مسکن، پوشاک، پروتئین و... هم گران شده‌اند. تازه حداقل لوازم تحریر از این امتیاز بهره‌مند است که اولاً به‌وفور کالای ایرانی تولید و ارائه می‌شود و ثانیاً، بین تولید و عرضه‌کنندگان، رقابتی است که به‌خاطرش سعی می‌کنند محصولات را با قیمت معقول عرضه کنند. منتها در پایان تأیید می‌کنم که گرانی شدن لوازم تحریر واقعیت دارد و متأسفانه چاره‌ای هم نیست. برخی گرانی‌ها حسن دارد و مصرف‌ها را بهینه می‌کند!

«مرتضی اعلیانی» نایب رئیس اتحادیه لوازم تحریر مشهد در توضیح دلایل گرانی‌های چشمگیر بازار لوازم تحریر به «در شهر» می‌گوید: «بله، قیمت لوازم تحریر نسبت به پار سال همین موقع، ۲ برابر و حتی بیشتر شده است و می‌توان علت این افزایش قیمت را افزایش دستمزد کارگر، شرایط متلاطم بازار ارز و قیمت دلار برای واردات مواد اولیه، افزایش چشمگیر اجاره انبار و افزایش بیمه کارگران دانست. مثلاً قیمت مداد سیاه و قرمز، به نسبت پار سال بیش از ۶۰ درصد افزایش داشته. قیمت خودکار آبی و قرمز ۵۰ درصد، قیمت مدادرنگی ۵۰ تا ۶۰ درصد و قیمت دفتر

